

lighed tilstede for Regjeringen, hvortil jeg ogsaa haaber, at Udvalget og Thinget til 3die Behandling ville tage Hensyn. Jeg skal blot endnu nævne, at det dog ikke er 30,000 Rd., man efter den seneste Opgivelse beregner Sygehusets Opførelse til; man beregner Udgiften nu til 23,000 Rd.

Fsberning: Det er jo allerede en behagelig Forandring at komme fra 30,000 Rd. til 23,000 Rd., men jeg vil endnu ubetinget paastaae, at det er en overordentlig høj Pris for at bygge et Hospital til 40 Syge, og jeg gad især see — men det vil jeg jo nok komme til — om ikke Grunden har været enorm dyrt betalt til Byen Aalborg. Er det kun Overbygningen, der er dyr, saa maa jeg enten gratulere Bygmesterne eller condolere Architecten, thi enten har Architecten foreslaaet Indretninger, som i sig selv ere urimelige, eller ogsaa have de, der have opført Bygningen efter Tegningen, havt en ganske overordentlig Fordeel, men det vil jeg nu lade staa ved sit Værd. Er det ganske vist, at Aalborg By i rette Tid og alt hvad den har kunnet har værget sig mod denne Bygning? Det tør jeg næsten nære Tvivl om, thi der har her i Rigsdagen været Spørgsmaal om at sanctonere Krigsministerens Fordringer i den Henseende, men Rigsdagen fandt dengang, at de vare urimelige, og forlangte, at Tegninger og Planer skulde reduceres efter en anden Maalestok, hvilket netop, om jeg ikke tager feil, er skeet. (Indenrigsministeren: Nei!) Ja, det er Noget, vi skulle faae at see, men vi ere allerede nu komne saavidt i denne Sag, at Aalborg Commune har vidst, at den lovgivende Magt har havt denne Sag til Behandling, og den kunde derfor ganske simpelt have svaret: Lad Staten selv sørge derfor, og den kunde da have forsøgt, om vi ikke havde villet det. Naar det var beviist, at Nødvendigheden var der, skulde vi nok have mødt, og bygget en Sygestue til 40 Syge, som man skulde være tilfreds med, for en billigere Pris. Under alle Omstændigheder havde vi jo det store Aalborg Slot, og saalænge vi have det, have vi, om det skulde knibe, Plads til hele Aalborg Garnison, baade til Sygestue og

Hovedvagt; der kan i Fredstid Alt være uden mindste Banskfelijkheid. Man kunde gjøre forskellige Indvendinger derimod og sige, at det Locale synes man ikke saameget om, men vi skulde endda give dem det Antal Cubiffod Luft, som behøves — og det er jo meget vigtigt — thi Pladsen er ikke saa lille.

Indenrigsministeren: Uagtet Sagen saa at sige udsættes til en følgende Forhandling, maa jeg dog endnu gjøre den Bemærkning, at det er mig bekendt, at Lægerne gjøre meget bestemte Indsigelser mod at bruge Slottet paa den Måde og have paastaet, at det vilde afgive meget usunde Localiteter til et Hospital. Der maa vistnok i de sanitaire Forhold i Aalborg være Noget, som retfærdiggjør større Udgifter til Sygevæsenet der, end f. Ex. i det saameget omtalte Nyborg.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at der vistnok ikke er Noget til Hinder for, at Sagen kan blive taget under fornyet Overveielse i Udvalget efter de nærmere Oplysninger, der ville blive meddeelte, men jeg troer heller ikke, der er Noget i veien for at stemme saaledes, som Udvalget foreslaaer; thi man vil jo altid kunne komme tilbage derfra, naar man finder, at de nye Oplysninger, der meddeles, ere af tilstrækkelig Vigtighed.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag under Nr. 18:

Foreslaaet		Bevilget	
Sum.	Rd.	Sum.	Rd.
	St.		St.

(A. z. Bet. Nr. 16.)

1,177 Rd. 61 f. til Sygehuusudgifter i Aalborg bevilges ikke 74,311. 32. 73,133. 67 vedtoges eenstemmigt med 59 St.

Derpaa fattes Slutningen af § 8 under Forhandling. (Betænkningen Anh. B. Spalte 117 ff., og Uendingsforslaget under Nr. 19 sammesteds Sp. 127).